

Landsautomatiseringin liðug — men neyðugt við framhaldandi útbygging

M.a. er neyðugt at útbyggja linjunetið fyri at fáa eitt tryggari telefonsamband

Um hálvumeitt-tíðina hósdagin fekk Sandur sum tað seinasta av teimum størru plássunum í Føroyum automattelefon. Hetta er tað seinasta stig-ið í landsautomatiseringini.

— Hetta ber í sær, at tær heilt smáu bygdinar, sum enn ikki hava fingið automattelefon, fáa automatiskt telefonsamband í komandi ári, sigur Sólbjørn Jacobsen, telefonfelagsstjóri.

Hann nevnr, at t.d. Skúvoy fær sitt automatiska telefonsamband knýtt til støðina á Sandi komandi ár.

1580 kilometrar av kaðali

Í sambandi við landsautomatiseringina eru tilsamans grívnir niður 1580 kilometrar av kaðali. Tað eru uppsett umleið 10.000 automatfelagsnummar uttanfyri Havnina. Í 1971, áðrenn millumbylgjusambandið til

Klaksvíkar varð sett til, gingu 60 linjur út frá Havnini. Hetta tal er í dag útvið 1400. Telefonfelagatalið var í 1968 umleið 6.000, men hetta er í dag meir enn tvífaldað til 12.200 felagar.

Í automatiseringstíðarskeiðinum eru takstækkingar ikki farnar fram í

millumbygdaøkinum, men í felagsgjaldinum og í inn-anbygdaøkinum hava takstækkingar verið.

Sólbjørn Jacobsen sigur, at tey, sum hava passað telefonina heima á Sandi, halda nú uppát. Hetta er fyri ein stóran part eftir teirra egna ynski. Tey fáa nú eina

samsýning, sum verður sett eftir telefonfelagatalinum í teimum ymsu bygdunum og eftir, hvussu leingi tey hava ríkið telefonina.

Ikki vanir við slíkar umstøður

Í samband við at Sandur fekk automatiskt telefonsamband hevði Telefonverkið skipað fyri eini samkomu í Ungmannafelagshúsinum á Sandi.

Ein av teimum mongu, sum tók orðið á samkomuni var Tórolvur Mohr Olsen, lögtingsmaður. Hann gleddist yvir framstiginu, sum vórðu framd við hesum.

— Hesar umstøðurnar eru vit ikki vanir við heima á Sandi. Vit eru vanir at liva undir verri umstøðum, men nú kunnu vit fegnast um, at landsautomatiseringin er liðug, segði Tórolvur Mohr Olsen.

Hann segði víðari, at ikki fyrr enn høvudsstöðin

Hákun Djurhuus, ein væl hýrdur figgjarnevndarformaður, roynir nýggju automattelefonina

í Havn er bygd út, er hetta mál loyst, og hann heitti á politikarnar um at loysa hetta mál, ongantið ov skjótt.

Ein fortreyt

Eisini Atli Dam, lögmaður, hevði orðið. Hann tók skemtiliga til.

— Fyrr hava sandingar biðað eftir automattelefon, men nú er bert eftir at biðað eftir tónanum.

Atli Dam fegnaðist um

at landsautomatiseringin er liðug. Hann segði, at hetta er ein fortreyt fyri, at vit kunnu nýta okkara samfelag á ein skilagóðan hátt.

Hann helt tað verða beint, at vit hava gjørt hesa automatisering í einum.

— Hetta hevur verið ein stór byrða hjá Telefonverkinum, og ikki minni hjá teimum monnum, sum hava havt við hetta at gjørt, segði Atli Dam.

Teir gomlu propparnir verða tiknir úr

hornið

Hornamyndin hesaferð er av eini hornuglu í Hornabø...

Eg skjóti upp at lata avhaldsrørsluna á Føroshúsið aftur, so teir kunna leiga tað til Demich, tí tað er bert vatn, sum rennur í rørunum, teir selja.

Tá teir á Dimmalætting sá allar milliónirnar á figgjarlógini, kundu teir ikki bara sær, men settu prísir upp í 3 kr.

— * —

Helvtin av føroyingum biðar eftir at fáa innlagda telefon, hin helvtin biðar eftir tóna.

Eg havi aldri sagt »sum ein giraffur«, eg segði »sum ein zebra.«

Óli í Aarstovu

Sig so, at tað almenna ikki sparir. Nú er Smyril sendur til Danmarkar eftir spruttinum til lögmanveitsluna, fyri at spara um fraktina. Høvdu teir so kunnað sakt um tollalætta, so hevði tann meinigi skattaborgarin als ikki merkt tað.